

Arrest

nr. 83 270 van 19 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 juni 2011 het Rijk binnen en diende op 1 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 12 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent afkomstig en wettelijk ingeschreven in Batumi, Georgië. U bent sinds 2005 gescheiden van S. M., met wie u drie kinderen had.

U heeft reeds geruime tijd problemen in uw land van herkomst. In januari 2002 werd uw vader overvallen door onbekenden. Hij herkende echter één van die personen als een politieagent. U besloot te vluchten omwille van deze problemen en vroeg op 25 juni 2004 asiel aan in Oostenrijk, op 31 augustus 2004 in België, onder een valse naam, en 17 februari 2005 in Frankrijk. U heeft geen weet van enige officiële asielbeslissing van deze landen en keerde terug naar uw thuisland en verbleef daar tot 2007. U vluchtte vervolgens opnieuw uit uw land van herkomst naar Oostenrijk en vroeg op 4 mei 2007, volgens u per ongeluk en tijdens een dronken bui, asiel aan in Slovakije. In september 2009 keerde u voor een tweede maal terug naar uw thuisland. Gedurende die periode verbleef u eerst een aantal maanden in Batumi om later te pendelen tussen Turkije en Georgië. Echter, tijdens uw verblijf in Georgië kreeg u problemen met uw ex-vrouw. Zij wilde dat u toestemming zou geven zodat zij met jullie zoon naar het buitenland kon gaan, hetgeen u weigerde. Uw vrouw leefde ondertussen samen met D. D., het vice-hoofd van de politie van het Khelvachauri-district. Omwille van uw weigering werd u in de periode van 1 tot 5 mei 2011 door vijf personen, waaronder D. D., aangevallen en zwaar verwond op het graf van uw vader. U verbleef vervolgens enkele dagen in het ziekenhuis maar besloot het ziekenhuis te ontvluchten omdat de artsen toestemming aan de politie gegeven hadden om u te verhoren. U vluchtte naar Turkije eind mei 2011 waar u verder behandeld werd aan uw hoofdwonde in het ziekenhuis van Rize. U nam vervolgens de vrachtwagen richting Europa en bereikte via zee en land België waar u op 1 juli 2011 asiel aanvraagde. Sinds uw vlucht uit uw land van herkomst hebt u vernomen dat de wijkagent twee maanden geleden langskwam en vroeg naar uw verblijfplaats.

Uw broer R. kende intussen ook verschillende problemen met het gerecht. In het verleden was hij een drugsverslaafde en werd vier keer aangehouden omwille van deze verslaving. Na deze aanhoudingen werd hij in 2009 veroordeeld tot één jaar effectieve gevangenisstraf en vier jaar voorwaardelijk. Hij zat zijn celstraf uit en kickte af. Echter in september of november 2010 werd hij opnieuw aangehouden omdat hij opnieuw drugs genomen had. Hij werd eveneens beschuldigd van een overval waarbij geld en documenten gepikt werden en werd tot een gevangenisstraf van veertien jaar veroordeeld. Uw broer had echter niets met die overval te maken. Uw moeder probeerde in tussentijd om hulp te krijgen voor deze problemen bij bepaalde instanties maar slaagde hier niet in. Uw moeder stelde vervolgens beroep in maar de zitting werd een tiental keer verplaatst. Ondertussen werd uw moeder benaderd door uw belagers die stelden dat ze uw broer zouden vrijlaten als u zou terugkeren. Uiteindelijk sprak uw moeder met hen af dat u niet meer zou terugkeren naar uw land van herkomst, en door deze belofte werd de gevangenisstraf van uw broer herleid tot vier jaar voorwaardelijk.

Uw andere broer, T. Z., vroeg op 19 mei 2004 asiel aan in België. Hij bleek echter onder een andere naam reeds asiel in Duitsland aangevraagd te hebben en werd op basis van de Dublin-controle geweigerd in België. Volgens u zijn uw broers problemen verschillend aan uw asielproblemen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: kopies van uw rijbewijs, het vonnis van uw broer en uw geboorteakte. Eveneens overhandigt u een USB-stick met geluidsfragmenten.

B. Motivering

U vreest dat u vermoord zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen met de minnaar van uw ex-vrouw die tevens het vice-hoofd van de politie van het Khelvachauri-district is.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u problemen in uw land van herkomst kende omwille van uw ex-vrouw en haar nieuwe minnaar. (CGVS p. 19) Uw vrouw had u immers gevraagd om een document te tekenen waardoor zij de toelating kreeg om met jullie zoon naar het buitenland te reizen, hetgeen u weigerde. (CGVS p. 22) Na deze weigering werd u vervolgens aangevallen door de minnaar van uw vrouw die tevens het vice-hoofd van de politie van het Khelvachauri-district is, waarna u vluchtte. (CGVS p. 19) Deze problemen zijn van gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard en vallen niet in één van voormelde categorieën van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Verder zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, zoals hierna besproken zal worden.

In de eerste plaats maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk in de periode van 2009 tot 2011 in Georgië verbleven bent en bijgevolg slachtoffer geweest bent van de door u verklaarde problemen in uw thuisland. Zelf verklaart u dat u in 2009 vanuit Europa naar Georgië vertrok en gedurende vier maanden in Batumi woonde. (CGVS p. 11) Vervolgens pendelde u tussen Turkije en Georgië voor uw werk. (CGVS p. 11) Echter, u kon geen enkel geloofwaardig document van deze periode voorleggen tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal, hetgeen toch verwacht mag worden gezien de lange periode die u in uw thuisland doorbracht. Daarenboven kon u geen antwoord geven op elementaire vragen betreffende de gebeurtenissen in uw land van herkomst in deze periode. Zo weet u niet wie de burgemeester van Batumi was. (CGVS p. 11) U stelt dat u er geen band meer bij heeft. (CGVS p. 11) U weet niets over verkiezingen in uw land van herkomst in die tijdspanne want politiek interesseert u niet. (CGVS p. 11) U stelt dat Nogaideli toen de eerste minister van Georgië was, hetgeen foutief is, zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd. (CGVS p. 12) Tot slot werd u gevraagd of er betogingen in 2009 of 2010 waren waarop u stelt dat u niet weet wat er in Batumi gebeurde, u keek naar televisie voor uw plezier. (CGVS p. 12) Uw uiterst vage kennis betreffende belangrijke gebeurtenissen in uw land van herkomst gedurende de periode van uw verklaarde aanwezigheid, doen op ernstige wijze twifelen aan uw verklaarde asielproblemen. Zo mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij deze, uiterst elementaire, gebeurtenissen in zijn land kan weergeven, gezien het grote belang en de wijdverspreide media-aandacht die aan dergelijke gebeurtenissen gegeven wordt. U slaagt er niet in om personen met een bekende politieke post te vernoemen, informatie te geven over de verkiezingen of eventuele betogingen die in uw thuisland plaatsvonden, hetgeen onaanvaardbaar is gezien de toenmalige instabiele situatie in uw land van herkomst waardoor er veel aandacht uitging naar zulke betogingen en verkiezingen. (CGVS p. 12) Daarenboven wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat u tijdens uw terugname-interview op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u in uw thuisland documenten had liggen van uw intrede in een politieke partij in die periode om uw werkelijke aanwezigheid in Batumi op dat moment te staven. (terugnameverzoek dd. 06.07.2011, vraag 15) Echter, op het Commissariaat-generaal stelt u dat u lid werd van een politieke partij in 1995 en dus niet in die periode. (CGVS p. 8 en 32) Niet alleen is deze tegenstrijdigheid bijzonder opvallend, daarenboven toont zij aan dat u toch enige politieke interesse gehad moest hebben waardoor er wel degelijk verwacht kon worden dat u zaken betreffende politieke personen en verkiezingen in uw thuisland kon beantwoorden. De geloofwaardigheid van uw verklaarde verblijfplaats tijdens die periode wordt bijgevolg ernstig ondermijnd.

Ten tweede heeft u het Commissariaat-generaal niet kunnen overtuigen van uw (nieuwe) identiteit. U vroeg op 31 augustus 2004 in België asiel aan onder de naam, K. T.. Na onderzoek bleek dat u eerder reeds asiel aangevraagd had onder de naam D. T.. U verklaarde deze valse naam gebruikt te hebben omdat u deportatie naar Oostenrijk vreesde. (CGVS p. 3) Uw broer Z. blijkt eveneens in België onder verscheidene valse namen gekend te zijn. Tijdens uw asielprocedure in België legt u geen enkel origineel identiteitsdocument voor. Zo toont u kopies van uw rijbewijs en geboorteakte en verklaart dat de originelen respectievelijk in het opvangcentrum en in uw thuisland liggen. (CGVS p. 12) Het bewijs van identiteit is een essentieel element in de asielprocedure. Deze documenten zijn niet enkel van belang voor de beoordeling van de identiteit van een asielzoeker, maar ook voor de beoordeling van de waarachtigheid van de door hem verklaarde asielgebeurtenissen. Zeker in uw geval, waarbij u reeds vertrouwd bent met de asielprocedure, het belang van originele identiteitsdocumenten, en na een eerder gebruik van een valse identiteit, dient aan het gebrek van overtuigende bewijzen van uw identiteit zwaar getild te worden.

Verder bleek u met betrekking tot uw identiteitskaart en internationaal paspoort ook tegenstrijdige verklaringen af te leggen bij uw verschillende asielinterviews. Zo verklaarde u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw internationaal paspoort in Oostenrijk lag en uw intern paspoort, of identiteitskaart, onderweg was met de post naar België. (terugname-verzoek dd. 06.07.2011, vraag 18) Tegenstrijdig met deze verklaringen stelt u op het Commissariaat-generaal dat u zowel uw identiteitskaart als uw internationaal paspoort verscheurd hebt in Turkije tijdens uw vlucht naar België in 2011. (CGVS p. 13 en 14) Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende deze uiterst belangrijke identiteitsdocumenten stelt u dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet verstaan hebben, en dat u het enkel over uw rijbewijs had. (CGVS p. 31) U stelt dat u geen identiteitskaart had. (CGVS p. 31) Uw verklaringen voor deze duidelijke en opmerkelijke tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen kunnen onmogelijk door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties gelijke en volledige verklaringen aflegt in iedere fase van het onderzoek, temeer het

uiterst belangrijke identiteitsdocumenten betreffen. De tegenstrijdigheden in verband met dergelijke belangrijke identiteitsdocumenten tasten uw geloofwaardigheid verder aan.

Ten derde bleek u het incident van mei 2011 geheel niet vermeld te hebben in uw voorafgaand interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS). Dit is allerm minst aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal gezien het feit dat juist dit incident leidde tot uw vlucht uit uw land van herkomst en gelet op de ernst van deze aanval. U verklaart deze vergetelheid door te stellen dat ze u het op de Dienst Vreemdelingenzaken niet gevraagd hadden en dat ze in het kort vragen stelden. (CGVS p. 30) Dit is allerm minst een verschoonbare reden voor uw vergetelheid gezien de ernstige en dramatische aard van deze aanval en gezien het uiterst grote belang van dit incident in uw asielrelaas. Het Commissariaat-generaal verwacht van een asielzoeker dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn asielprocedure op de hoogte brengt van alle redenen van zijn vlucht indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer wanneer het gaat om zwaarwichtige feiten zoals dit incident waar uw hoofd met een mes werd toegetakeld. Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen, doen ernstige vragen rijzen betreffende de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Ten vierde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u met een vals paspoort en visum gereisd te hebben maar blijft u betrekkelijk vaag met betrekking tot de details. U stelt dat het paspoort op naam van een Russisch persoon was, V. R. of R., maar u kan niet zeggen wanneer of waar die persoon geboren was. (CGVS p. 13) U stelt enkel vaag dat deze persoon twee jaar ouders dan u was. (CGVS p. 13) Ook met betrekking tot het visum in dat valse paspoort blijft u vaag. Zo weet u niet welk land het visum uitreikte, van wanneer tot wanneer het geldig was en wat voor soort visum het was. (CGVS p. 13 en 15) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 17) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is en aangezien uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze, is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis, temeer gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit. Tevens versterkt dit het eerder uitgelegde vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u uw documenten, zoals uw identiteitskaart en uw internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u ze in Turkije verscheurde, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Tot slot zijn de documenten die u wel voorlegt, namelijk het vonnis van uw broer en de USB-stick met geluidsfragmenten niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen. Zo attesteert het vonnis van uw broer enkel het feit dat hij veroordeeld werd omwille van bepaalde feiten. Noch u noch uw problemen worden in dit vonnis vermeld waardoor dit document, daarenboven een kopie, van geringe ondersteuningswaarde voor uw asielrelaas is. (CGVS p. 28) Wat betreft de geluidsfragmenten op de USB-stick trekt het Commissariaat-generaal deze redenering door. Het is onmogelijk om de authenticiteit van deze geluidsfragmenten te achterhalen waardoor de bewijswaarde van deze documenten gering is. Deze geluidsfragmenten, waarop enkel een gesprek te horen is tussen vermoedelijk uw moeder en ene I., kunnen immers op eenvoudige wijze gemanipuleerd worden. Aangaande de geheugenproblemen waarvan u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal melding maakte, moet worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel medisch attest voorlegde waaruit deze problemen ook maar enigszins zouden blijken. U maakt dus niet aannemelijk dat uw vage en tegenstrijdige verklaringen over uw asielincidenten hieraan te wijten zouden zijn.

Bovenstaande vaststellingen zijn bijgevolg niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden weerhouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en de nietigverklaring te bekomen van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de artikels 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (wet van 29 juli 1991) en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen. Verzoeker geeft een theoretische toelichting en citeert bepaalde rechtspraak.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Wat betreft het aanhalen van de voorafgaande asielaanvragen van verzoeker, kan verzoeker meedelen dat de elementen die worden aangehaald bij zijn huidige asielaanvraag verschillend zijn dan de voorafgaande en moet de commissaris-generaal geen rekening houden met de vorige asielaanvraag. Verzoeker heeft tijdens het gehoor verschillende documenten neergelegd om zijn asielrelaas te staven.

3.1.1. De Belgische asielinstanties kunnen alle elementen van het administratief dossier mee in aanmerking nemen bij de beoordeling van de nieuwe asielaanvraag. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen. Overigens verbiedt geen enkele wetsbepaling dat, in het kader van opeenvolgende asielverzoeken uitgegaan wordt van de gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren, zeker indien het frauduleuze asielaanvragen zou betreffen.

Verzoeker diende een eerste asielaanvraag in België in op 31 augustus 2004 onder voornaam T. en achternaam K. Bij verificatie blijkt dat verzoeker gekend is onder voornaam T., achternaam D. en reeds in Oostenrijk een asielaanvraag had ingediend op 25 juni 2004 zodat zijn overname in het kader van de Dublin-akkoorden wordt gevraagd en door Oostenrijk aanvaard en zijn eerste asielaanvraag in België definitief wordt afgewezen. Verzoeker dient een tweede asielaanvraag in België in op 1 juli 2011 onder voornaam T., achternaam D. Bij verificatie van de vingerafdrukken (stuk 14) blijkt dat verzoeker tevens de aliassen T. en D. als voornaam gebruikte en T. als achternaam. Verzoeker heeft aldus bij herhaling en bewust de frauduleuze verklaringen afgelegd over zijn identiteit. Niettegenstaande hij bekend is met de asielprocedures legt verzoeker ook thans enkel kopieën neer van een rijbewijs en een geboorteakte zonder foto, maar geen identiteitskaart noch een internationaal paspoort waarover hij daarenboven tegenstrijdige verklaringen aflegt. Verzoekers handelwijze is manifest bedrieglijk. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn huidige identiteit waarachtig is.

3.2. Verzoeker stelt verschillende documenten te hebben neergelegd omtrent de gerechtelijke procedure van de zaak van zijn broer bij de commissaris-generaal. Hierbij wilt verzoeker bewijzen dat zijn broer onterecht is veroordeeld.

Vooreerst hecht de Raad geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling, wat niet is gebeurd. Uit de korte samenvatting van de tolk (administratief dossier stuk 16) van het beweerde vonnis van 9 november 2011 kan verder allerminst worden afgeleid dat het hier een "onterechte veroordeling" zou betreffen, hoogstens zijn elementen aanwezig die wijzen op een vraag tot strafvermindering, wat omwille van een veelheid van factoren kan toegekend worden, zeker indien er sprake is van schulderkenning. Evenmin kan de authenticiteit van de geluidsfragmenten op de USB worden geverifieerd, noch kunnen de korte transcripties over de gesprekken tussen verzoekers moeder en de advocaat de voorgehouden "onterechte veroordeling" stofferen. Ten slotte ziet de Raad niet in hoe de voorgehouden onterechte veroordeling van zijn broer dienend zou zijn in verzoekers asielrelaas gezien nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat de voorgehouden vervolging van zijn broer enig verband hebben met de door verzoeker ingeroepen feiten of anderszins. Verzoekers bewering dat zijn broer strafvermindering zou hebben gekregen omdat verzoeker de belofte zou hebben gemaakt niet meer in Georgië te komen, is een ongeloofwaardige en niet-gefundeerde bewering, zeker gezien strafvermindering juridisch een persoonlijke gunstmaatregel betreft. Overigens verklaart verzoeker "*wat betreft mijn geboorteakte, heeft de politie die zonder problemen gegeven*" (gehoorverslag p. 7), waarbij deze werd uitgereikt (en vanuit Georgië doorgefaxt) op 17 januari 2012, zodat verzoeker bezwaarlijk kan doen gelden in de negatieve belangstelling van de overheid te staan. Derhalve wordt de vervolging van verzoekers broer evenmin dienstig aangebracht.

3.3. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouté beweringen ("*Verzoeker kon geen klacht neerleggen tegen hem [de minnaar van de ex-vrouw] gezien hij vice-hoofd is van de politie. Vandaar dat hij geen hulp kon inroepen van de autoriteiten.*") en het maken en herhalen van persoonlijke vergoelijkningen en excuses ("*Wat betreft het niet kunnen antwoorden op bepaalde vragen omtrent de recente gebeurtenissen in Georgië, deelt verzoeker niet geïnteresseerd was in politiek en dat hij niet vaak het nieuws daaromtrent volgde.*", "*Hierbij antwoordt verzoeker dat hij zodanig was gestresseerd tijdens zijn reis dat hij niet op zulke elementen [welke land een visum had uitgereikt of van welke land hij de Schengenzone was binnengekomen] heeft gelet*"), maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Ook wat betreft de gemeenschappelijke aard van de aangevoerde feiten in mei 2011 en het feit deze feiten initieel niet eens vermeld te hebben op de DVZ, voert verzoeker geen enkel verweer. Derhalve blijven ook deze vaststellingen onverminderd overeind. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij geen beroep kan doen op nationale bescherming, noch dat hij zich niet zou kunnen hervestigen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. In het verzoekschrift vraagt verzoeker niet om de toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3.7. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK